

KÁLVINISTA SZEMLE

A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ
HIVATALOS LAPJA

LXXXVI. évfolyam

3. szám

Komárom, 2015. március

Ára 35 cent

„NEKEM AZ OLYAN BÖJT TETSZIK..”

A böjtről mind az Ó- mind pedig az Újtestamentumban több helyen is szó esik. Szívesen szót ejtenék pár sorban legalább egy ószövetségi (Ézs 58,1–10) és egy újszövetségi (Mt 6,16–18) textus kapcsán.

A böjt nagyon hasznos gyakorlat lehet arra, hogy az ember úrrá legyen bizonyos káros testi vágyai felett és ne váljék azok rabjává. Az igazi keresztyéni hit a káros szenvedélyek fékezésében is megmutatkozik. Az igazi böjt pontos leírása Ézsaiás próféta könyvének az 58. fejezetében olvasható. A biblikus böjt célja, a test hatalmának megtörése. A böjt az imádság ideje kell, legyen, amikor Isten népe valóban és őszintén keresi Isten arcát. Ézsaiás idejében a népnek, annak ellenére, hogy tartózkodtak egyes ételektől, előfordult, hogy helytelen volt az indítéka a böjtre: ezért ezekben Isten nem gyönyörködött.

Az Istentől való helyes böjt így van leírva: „*Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot!*” (6. v.).

Böjtnek számít az is, amikor nemcsak a szegényekről és a nyomorultakról gondoskodunk, hanem odafigyelünk a családtagjaink szükségleteire is. Lényegében, amikor jelét adjuk szeretetünknek, amikor lemondunk valamiről a másik javára. A böjt önmegtadást is jelent és nem önzést, adakozást önmagunkból és a magunkéból, nem erőszakot és leigázást, ellenkezőleg: megszabadítást a bilincsektől. Ha Isten szerint való lesz a böjt, olyan, amely tetszik az Úrnak, akkor Isten népének fölragyog a sötétben az Úr világossága és Isten meghallgatja az imádságokat és elvezeti népét a megváltás útjára (8–10 v.).

Mit mond a böjtről Jézus? Óvja tanítványait a képmutatás böjtjéről. Nem a böjtöt vetette el, hanem a képmutatást. A

3Móz 23,32 szerint a zsidó nép számára évente egyszer, az engesztelés ünnepén volt előírva a böjt. A farizeusok egy csoportja viszont önként, hetente kétszer böjtölt. Miért? Hogy másokat lenyűgözzenek. Egyszerűen azért, hogy dicsérjék őket az emberek. De Jézus azt akarta (és ma is azt akarja), hogy igazi indítatásból szolgáljanak neki az emberek, ne pedig önzésből, dicséretre várva. Jézus két formájáról beszél a böjtnek: önként vállalt és kényszerű böjt. Van, aki önként felhagy az alkohollal, a dohányzással vagy más szenvedéllyel. Valaki azonban kénytelen böjtölni. Az ember elveszíthet valakit, aki kedves volt a számára. Ha valakinek meghal a férje vagy a felesége, akkor az özvegy hosszú és nyomorúságos böjtöt kénytelen tartani. Ha valamely családtag súlyos beteg lesz, a család nehéz terhet kénytelen cipelni. Ha valakit anyagilag ér veszteség, sok dologról kénytelen lemondani.

Ha böjtölünk, nem kell, hogy az emberek azt lássák. Ha valaki pénteken nem eszik húst, tán jobban fog tetszeni Istennek? Milyen haszna van annak, ha valaki pénteken akár egész nap nem eszik húst, de az éles beszédével megsebez másokat? Az ilyen ember inkább a nyelvvel böjtölgön, mint a hasával!

Az egészséges hit tehát a rossz vágyak fegyelmezésében és fékezésében

mutatkozik meg. Valakinél ez az ételtől, az alkoholtól a dohányzástól való tartózkodást jelentheti. Valakit viszont lehet, hogy a televízió, az internet, a sportműsorok, vagy más élvezetek „nyelik el” – nála képezhetik mindezek a böjt tárgyat.

A böjt nem kell, hogy szomorú, felkavaró legyen, hanem boldog áldozatvállalás. Jézus mondja, ha böjtölünk, nem kell komor arccal járnunk. Az, amivel Istent imádjuk, legyen tiszteletadó és diadalmas. Ne kikényszerített, de örömteli elköteleződés legyen Isten dicsőségére.

Jaroslav Széles

Reményik Sándor

Tépelődés a Sinai hegyén

*Jaj, nyomorult és esett nép vagyunk,
Már gyermekünkben gyötört nemzedék.
Nyelvünket hóhérek szakítja ki,
Az tépi fel frigládánk fedelét.
Mégis valljuk: A bosszú Istené.*

*Minden más táján a világnak
A fegyver dörren és a bomba robban,
Csak mi nem bántjuk bántóinkat vissza
Sem élükben, sem haló poraikban.
Van, aki megfizet.*

*A vén föld minden vértrágyás porondján
A más bőréért, mint a pelyva hulltunk,
De önmagunkért orgyilkos kezét
Emelni ellenségre nem tanultunk.
Tűrés a fegyverünk.*

*Ím, húsz évvel a vérözön után
Csak golyó röpköd: sötét gúny-galamb,
A villámlásnak villámlás felel
S riad a rádióban rém-harang.
Csak mi járunk a Sinai hegyén.*

*És olvassuk a parancsok parancsát:
Nincs cél, amely a gyilkot szentesítse,
Nincs érdek, eszmény, mennyei magas,
Amely e két szócskát közömbösítse:
Ne ölj!*

(1934)

Az ÚR színe előtt

Bocsásd meg, Urunk, hogy ijesz-
tő ez a szó számunkra: lemondás.
Mi semmiről sem akarunk lemonda-
ni, mi élvezni akarunk mindent, és
az élvezetek hajszolásába fáradunk
bele sokszor. Könyörülj rajtunk, és
tedd világossá számunkra a börtnek
a páratlan lehetőségét. Miközben le-
mondunk valamiről, annál sokkal ér-
tekesebbet kaphatunk tőled.

Bocsásd meg, hogy mi ragaszkod-
ni akarunk mindenhez, ugyanakkor
szeretnénk tőled kapni az igazi,
örökkévaló mennyei értékeket. Kö-
nyörülj rajtunk, és szabadíts ki ebből
a kettősségből, ebből az ostobaság-
ból minket, ami miatt aztán mindvé-
gig szegények maradunk. Segíts
mindent elengedni, ami annak az
akadálya, hogy tőled kapjunk nagy
lelki gazdagságot. És engedd az-
tán látni, Urunk, hogy semmi lénye-
gesről nem maradtunk le, és sem-
mivel nem lett szegényebb az éle-
tünk, sőt sokkal gazdagabb.

Taníts meg minket önként, a te
ígéreteidben bízva, reménységgel
böjtölni. Tedd világossá mindannyi-
unk számára, hogy mik azok a szo-
kásaink, időtöltéseink, gondolataink,
amik visszatartanak minket ettől.
Leplezd le életünkben, ha magunk
körüli forgunk, ha valóban a testünk
fontosabb, mint a lelkünk, és segíts
egyensúlyba kerülni.

Cseri Kálmán

Szokott böjtölni? (Ha nem, miért nem?)

Röviden válaszolva: igen, sokféleké-
pen – és nem. Tizenévesen a böjt inkább
csak külsőségekben jelent meg az éle-
temben – nem ettem húst, vagy esténként
nem néztem tévét, lemondtam bizonyos
dolgokról. Idővel rájöttem, hogy a böjt
sokkal drágább idő, minthogy azt csu-
pán cselekedetekkel töltssem el. Hiszen:
„Nem az teszi tisztátalanná az embert,
ami bemegy a száján, hanem ami kijön a szájából”; mert „...az
a szívből származik, és az teszi tisztátalanná az embert”.
Most már a böjt az Úrral töltött drága időről, a mindennapi
csendességről szól: szívemet Vele együtt vizsgálom meg. Szá-
momra ebben a böjti időszakban nagyon megerősítő, hogy
Bibliaolvasó vezérfonalunk szerint János apostol beszámó-
lóját olvashatjuk az Úr Jézus útjáról a keresztfelé. Mert na-
ponta olvasva a tanításokat, csodatételeket, megerősítést ka-
pok az Úr végtelen szeretetéről. És hát mi másra lenne szük-
sége egy megterhelt, szomorú és elveszett embernek, mint
hogy tudja: van, aki őt végtelenül és halálosan szereti!?

Molnár Éva királyhelmeci beosztott lelkipásztor

Sok évvel ezelőtt egy testvérnő kért
fel, hogy csatlakozzam a böjtlánchoz,
amit súlyos nehézségben szenvedő csa-
ládokért indítottak. Bekapcsolódtam és
a mai napig rendszeresen folytatom a hét
ugyanazon napján és idejében. Azt a na-
pot választottam ki, amit a legnehezebb-
nek tartottam korábban. Miközben imád-
ság és önmegtartóztatás közepette mások
fájdalmára fókuszálok, Krisztus lesz naggyá a szívemben a
szomorúság, tehetetlenség és aggodalom helyett. A böjt tá-
mogatja ébren tartani bennem az érdek nélküli odafigyelést
embertársaim problémáira. Sőt, segít az ige hatalma és ellen-
őrzése alá vonni és ott tartani vágyaimat, ösztön- és érzésvilá-
gomat. Megtanít figyelni és cselekedni Isten akaratát. Olyan
tanácsokkal, belső sugallatokkal lát el, amik helyessége idő-
vel igazolódik. Határozott változást élek át Isten és ember-
kapcsolataimban. Így az évek folyamán a böjtölés minősített,
megszentelt idő lett a számomra.

Rác Jolán a Diakonia Reformata
nonprofit szervezet igazgatója, lelkipásztor

„Térjete meg és higgyetek az evangéliumban” (Mk 1,15b).

Ültetett az Úr Isten egy kertet Édenben és ebbe helyezte bele az embert. Aztán sarjasztott mindenféle fát, szemre kívánatosat és eledelre jót s a kert közepére a jó és rossz tudásának a fáját. Aztán elhangzott a parancs: „A kert minden fájáról szabadon ehetsz, de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod” (1Móz 2,16b–17). Az első emberpár engedetlen volt e parancs iránt, így általuk bejött a bűn a világba és az, hogy az ember a lelki halál állapotában van. Minden ember, aki megszületik, beleszületik a lelki halálba: „Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az” (Jn 3,6).

Isten nem akarja a bűnös ember halálát, így elkészítette a szabadulás útját az Ő fia által, aki karácsonykor testet öltött és földre jött a bűnös világért (Jn 3,16). Erről szól Nikodémus története, aki Izráel tanítója, a törvény betartója volt – „jó ember”, mégsem mehetett be Isten országába: „Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban” (1Jn 5,12). Újjá kell születni nem testtől, hanem Lélektől, abból a lelkileg halott állapotból, amibe beleszülettünk.

Sokan kérdeik: miből kell megtérni? Meg vagyok keresztelve, konfirmáltam, templomba járok, Bibliát olvasok, imádkozom. Ez mind szép és jó, de nem elég! Ez csupán egy jó vallásos élet, de az nem visz be az üdvösségre és nem ad örök életet. A Biblia elejétől a végéig Isten törvényét, akaratát, a világmindenség rendjét tartalmazza. Jézus az egyetlen, aki betöltötte a törvényt, megvalósítva Isten minden akaratát. Miből kell megtérni? Abból a lelkileg halott állapotból, amibe beleszülettünk.

A világ meg van keményedve Isten igéjével szemben, nehezen fogadja be azt. Mindenki először a

Mert engedetlenek voltatok

jó oldalát mutatja, de amikor megérinti Isten igéje, ráébred bűneire és megnyitja szíve ajtaját, beengedi Jézust az életébe: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek” (Jel 3,20a). Ez a megtérés: bocsánatot kérünk a bűneinkre és elhagyjuk őket: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket” (1Jn 1,9a).

És „kezdek” Jézussal egy új életet, engedem, hogy szeressen az Isten. Levetem felső szennyes ruhámat és engedem, hogy Jézus vére teljes egészében megtisztítson, megmosson, és fehér ruhát adjon, megízlelem a borrá vált vizet, ami az élő ige és békességem lesz, meglátom milyen voltam idáig, mint házastárs, anya, munkatárs, szomszéd, barát stb. megnyílnak a lelki szemeim és kárnak, szemétnak ítél-

dalmat az Istennek, mert ha nem úgy élek, akkor ilyenekért káromoltatik az Isten neve. Ha Isten gyermeke lettél, akkor az Ő temploma vagy és az Ő Lelke lakik benned és nem élhetsz akárhogyan (1Kor 6,19–20). A megtérés egy döntés az Istennek átadott életre, Lelke által újjászüli, ami már egy hosszabb folyamat. Isten „beír” egy iskolába és tanít, nevel, kimunkálja az új életet, ami kívánatosá válik a szemlélők számára. Isten metszeget a próbák által, edz bennünket, mert azt akarja, hogy kapcsolatunk egyre szorosabbá váljon és megismerjük Őt, hatalmát, hűségét és szeretetét.

Gyakran mondják, ha pénz van, minden van. Ez nem igaz! Ezt bizonyítja a celebvilág. A sztárok gyakran milliókkal rendelkeznek, mégsem boldogok, belemenekülnek egy önpusztító életbe, ami gyakran öngyilkossággal ér véget.

A hívő ember célja az örök élet, a mennyország, mivel az élet a halállal nem ér véget, az csak egy ajtó, ami bevisz vagy az örök életre, vagy az örök kárhozatra. Rajtad áll, melyiket választod! Jézus szabad akaratot adott mindenkinek, hogy döntsünk, Ő mindenkiért meghalt és megtisztította a mennybe vezető utat, keresztje híd lett a mennybe, amelyre Te is bármikor ráléphetesz. „»Jöjj!« Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!” (Jel 22,17b).

Vigyázz, mert az idő lejár, az ajtó bezárul! A kegyelem ideje nem mindenkinek a halál pillanatában jár le, mert Isten szól egyszer, kétszer – és ha nem halod a hívását, elmegy, az ajtó bezárul és kint maradsz. Röviden ez a megtérés, fogadd el és élj általa!

Varjašši Ibolya

lek minden eddigit az életemben. Megtanulom építeni Isten országát és megtanulok hálát adni mindenért, mert mindent Istentől kapunk. „Mid van, amit nem kaptál?” (1Kor 4,7a). (Sokszor lehet hallani: ez az én két kezem munkája – de ki adta hozzá az erőt, az egészséget?!)

Röviden ez a megtérés, de a megtéréssel meg kell tanulni együtt élni, hogy ne okozzak fáj-

A 90. zsoltár igéi arra figyelmeztetnek, hogy emlékezzem vissza egyrészt arra, amit Isten velem cselekedett, másrészt az eddigi saját életemre. Emlékezni kell arra, hogy kicsoda Isten, és ki vagyok én. Lássam, hogy Isten örökkévaló, nagyhatalmú, gondviselő és megtartó, én pedig mulandó, gyenge, tehetetlen, elveszett vagyok Isten kegyelme nélkül.

Isten gyermekeként azt tapasztaltam meg, hogy Ő nem vetett el bűneim miatt, ezért mondhatom boldog bizonyossággal: „Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre” (Zsolt 90,1). Ez sokat jelentett számomra, hisz éveken át árva-ként én is jövővénynek éreztem magam e földön, mint Mózes, a zsoltár szerzője, akinek egész életén át nem volt otthona: a fáraó házában élt 40 évig idegenként, idegen volt a másik 40 év alatt Jetrónál is, a midjánitáknál. Jövővény és zarándok volt a harmadik 40 éven át, a pusztai vándorlás idején. De életének egész ideje alatt mégis arról tett bizonyosságot: Uram, Te voltál az én hajlékom, otthonom.

Én is megismertem, hogy ez a világ nem az én otthonom, ezért úgy emlékezhetem vissza eddigi életemre: Uram, Te voltál az én hajlékom, minden körülmények között. Istennél van már otthonom, azért, ha egyszer el kell költöznöm e földről, tudom, hogy hazamegyek. Ha visszagondolok eddigi életemre, láthatom, érthetem, mit jelent nekem Jézus Krisztus. Jöttek viharok, megpróbáltatások, nyugalmat mindig csak Jézus Krisztusban találtam. Jártam többször a halál völgyében is, akkor sem féltem, mert Ő velem volt és hajlékom, otthonom volt ott is.

„Mi csak tegnapiak vagyunk, és semmit sem tudunk, életünk csak árnyék a földön” (Jób 8,9) és „Ne dicsekedj a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz az a nap!” (Péld 27,1) – figyelmeztet Isten. Nekem csak a mai napom van, a tegnapi napom volt, a jövőm Isten kezében van. Életem ideje meghaladta már a nyolcvanhét esztendő. Nagy kegyelem ez számomra! Mégis veszélyes lenne álomba merülnöm. Azért hangzik az evangélium Isten népe számára: ne aludjon, és ha elaludt is, ébredjen fel! Mindig ébernek kell lennem és

A jövőm Isten kezében van

tudnom kell, hol járok. Ha isteni gondolkodás szerint látom az életemet, akkor azt mondom, amit Pál apostol: „Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk” (2Kor 4,17). Akkor már nem kell számolnom az éveket, hanem végtelen boldogságban élhetek. Jöhetnek nehézségek vagy áldások, ezek mind úgy elrepülnek, mint az álom. Egy napon majd visszaadom a földnek ezt a porsátort, mert a testnek és vérnek nincs helye Isten országában.

Milyen legyen a viszonyom Istennel? Az ige tanít erre: „Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja” (Jk 1,5). „Teljes örömmel tartásotok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedeteket, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül” (Jk 1,2-4). Ezekben az igékben ez is benne van: „Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jusjunk!” (Zsolt 90,12). Fontos, hogy teljes örömmel tartsam a különféle próbákat, mert ezek megtanítanak az engedelmisségre, és a benne való bizalomra. Úgy vizsgáljam eddigi életemet: bölcsen számlál-

tam-e napjaimat? Jól megértetem-e Isten célját és akaratát a próbák és szenvedések között, a jólétben? Tanuljak Pál apostoltól, aki ezt írja: „...mert én megtanultam, hogy körülményeim között elégedett legyek. Tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, a bővölködéssel és a

nélkülözésbe egyaránt. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki meg erősít engem” (Fil 4,11b-13). Így bölcsen élhetem és tölthetem életem napjait.

Isten igéje arra is figyelmeztet, hogy nem kell előre bebiztosítanom mindent magamnak: „Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” (Mk 8,36). Nem a világ szerint kell okosabbnak, bölcsőbbnek lennem... A mai ember a rohanás korszakában él: rohan autón, gyorsvonaton, repülőgépen, mintha üldöznék, nincs ideje, fél, hogy elkésik. De honnan? Sehonnan! A kárhozatba úgyis elég korán odaér, ha gyalog jár is. Én ugyanakkor ráérő ember kívánok lenni, hogy ráérjek imádkozni, Bibliát olvasni, és mindig legyen sok időm az Úr számára. Szeretnék úgy megállni Isten előtt, úgy indulni tovább – ha az Úr ad még napokat életemhez –, hogy vizsgáljam minden lépésemet, hogy az az Ő akarata szerint való-e, hiszen nekem úgy sincs már csak a ma. A holnapot, ha akarja, nekem adja, ha pedig nem, hazavisz.

Ha megelégedetten, örömmel, vidáman töltöm napjaimat, már ez is nagy áldás. Ha Istenre bízom magamat, akkor soha nem ér meglepetés és bölcsen számlálom napjaimat. Tudom, hogy amennyi terhet kell viselnem, ahhoz erőt is ad nekem. Igaz, hogy az Úr próbákon visz át, de a nehéz próbákban mutatja meg a nagy szabadítását, és így valósággá válik az életemben, hogy az Ő ereje az én erőtlenségemben mutatkozik meg igazán. Ha Isten az én Atyám, akkor én az Ő gyermeke vagyok, és akkor úgy gondolkodom, úgy igyekszem élni, mint Ő, és nem úgy, mint a világ. Köszönöm, Uram, tanítást!

Nem akarok mást tenni, csak ami az Úr nevének a dicsőségét, az én lelkemnek javát és a mások hasznát szolgálja! Ehhez kérem az én Megváltó Krisztusom segítségét!

Szenci László

Magyarné Balogh Erzsébetnek, a Református Missziói Központ igazgatójának az ajánlásával kezdődik a Történetek a rácsok mögül alcímet viselő könyv: „Új életet kezdett, újonnan született, vezetett emberek mondják el, hogyan sodródtak tévutakra, hogyan álltak föl a reménytelenségből, és hogyan kezdtek újra bízni abban, hogy van még az ő számukra is esély. Esély az életre a kinti világban, amely megadatik nekik.”

L. Molnár István, a Magyar Református Egyház Börtönmissziójának a vezetője a könyv előszavában pedig a következőket írja: „Egy olyan világból kap ízelítőt az Olvasó, ahol senki nem tartózkodik szívesen. A börtönvilág az emberi élet olyan állapota, ahonnan a kiszabott büntetés ideje alatt kifelé nem, csak befelé lehet szabadulni.” És ezt a hatalmas csodát, a megtérés misztériumát és örömét mondják el a könyv szerzői, akik Istennek átadott életű börtön-

lakók. Elmesélik életük történetét, rést nyitnak a börtönöknél is titkosabb és zártabb világba: az emberi szív mélységeire. Az írásokból kiderül, hogy nem

minden büntetés alatt élő ember érzi magát bűnösnek, vagy van tudatában annak, hogy vétett önmaga és embertársai ellen és jut el odáig, hogy meg-

Isten előbb szeretett minket

„Vannak, akik azt mondják, hogy mára a házasság tartóoszlopai megintogtak, sőt a fogalom sem tisztázott. Felerősödnek azok a hangok, amik a házasságban élők jogait az egynemű párokra is ki akarják terjeszteni. Sőt, a házasságban élők kerülnek negatív megítélés alá. Többször hallottam, hogy krízisben van a házasság. Véleményem szerint nem a házasság intézménye van krízisben, hanem az ember. A gazdasági válság, a kapcsolati válság, az eladósodás, a munkanélküliség, a házassági válság egy gyökérből fakad: a bűnben vergődő ember krízisbe jutott lény. A krízisbe jutott ember pedig krízishelyzeteket teremt. Ezek a krízishelyzetek: mindekelőtt az ember-Isten, majd az ember-embertárs és az ember önmagához való viszonyulásában mutatkoznak meg. Az ember-embertárs viszonyrendszeren belül különösképpen a házasságban, a családban, és a nemzedékek egymással való kapcsolataiban szembetűnőek.

A házasság védelemre szorul. Ez a törekvés nem irányul senki ellen, de meg kell látnunk, hogy a házasság, mint Istentől elrendelt életközösség, veszélyeztetve van. Az isteni parancsot, miszerint legyen a házasság megbecsült minden em-

ber előtt és a házaselet legyen tiszta, kevesen hallják, és még kevesebben tartják magukra nézve kötelezőnek.” Írja a fenti sorokat Rácz Jolán, a Diakonia Református nonprofit szervezet igazgatója a csa-

ládok védelmében. És hogy miért kerülnek a szavai egy könyvajánlóba? Mert a Családi könyv keresztlőre vezeti a fiatal házaspárokat, hogy hogyan legyenek Isten terve szerinti családdá, mikor gyermekük születése után apává és anyává lesznek. A könyv segít, hogy szülőként, keresztszülőként hogyan válhat ki-ki Isten munkatársává a gyermekek nevelésében.

–kdl–

(Kálvin Kiadó, Budapest 2014)

bocsátásra szorul. Az egyik vallomásban épp ez olvasható: „Ha a személyiségében (a fogvatartottnak) nincs bűntudat, akkor nem keresi a vallásos alkalmakat, önmagát áldozatnak tekinti, és az áldozati szerep erősödik meg benne. Nem lesz bűntudata, és ezért nincs szüksége bűnbocsánatra sem.”

Ahány történet, annyi sors, annyi kisziklás és annyi visszatalálás – hála Istennek! Mélység és magasság.

Az írás lehet terápia: a fehér papírnak megvallott életgyónás. De lehet segélykiáltás is: ha kikerülök a börtön falai közül, adjatok esélyt, hogy visszataláljak közétek! Isten megbocsájtott és ti?

Számunkra, az erkölcsi bizonyítvánnyal rendelkezők számára lehet ijesztő, nagyon távoli és taszító a rovott sorsúak világa. Vannak ők és vagyunk mi... De Jézus ad esélyt az újrakezdesre: „menj el, és mostantól fogva többé ne vétekezz!” (Mt 7,11b).

Az előítéletes, megbélyegző és kirekesztő világunk „olvasztásában” segítség lehet, ha minél több olvasója lesz a könyvnek.

Kis Lucia

(Kálvin Kiadó, Budapest 2014)

Feladvány

Hogyan halt meg a börtönben Keresztelő János?

Kérjük, hogy megfejtésüket legkésőbb **április 15-ig** nyílt levelezőlapon, képeslapon vagy e-mailen juttassák el a Kálvinista Szemle szerkesztőségének címére (**930 10 Dolný Štál 386**). A helyes választ beküldők közt ajándék könyveket sorsolunk ki.

A januári számban feltett kérdésre azok válaszoltak helyesen, akik szerint Kálvin János Genfben, jeltelen sírban van eltemetve.

Azon kedves olvasóink közül, akik helyes megfejtést küldtek be, hárman részesülnek – a Zsinati Elnökség jóvoltából – könyvjutalomban, mégpedig **Décsi Klára** (Ekecs), **Kis Kendi Dávid** (Bodrogszentés) és **Szaniszló Judit** (Szeszta).

Mindhárman Bettés István *Szép tündöklő csillag* című verseskötetét kapják ajándékba. Nyereményükhöz gratulálunk, postán küldjük el.

A szerkesztőség

2014. december 31-én egyházunkban lezárult egy hatéves választási ciklus. A hét magyar nyelvű egyházmegye öt esperesi szolgálati helyén történt változás, lett új esperes megválasztva. Az alábbiakban pár mondatban közöljük ketten fogalmazták meg, milyen elképzeléssel indulnak a szolgálatba.

POZSONYI EGYHÁZMEGYE

Isten vezetésére figyelve, a nála elkészített megoldásokat kell megvalósítanunk. Az egyház szolgálata nem egyéni tervek véghezvitele, hanem egy Krisztusra tekintő csapat munkája. Ezt a „csapatot” lenne jó megerősíteni összetartásban: nem az egyformaságban! A lelkesi hivatalok adminisztrációjában, a hivatali kérdésekben fontos számomra a fegyelem és a pontosság. Szeretném, ha az egyházmegyei előadók nagyobb mozgástérrel és kezdeményezőbbben tudnának dolgozni, ha közelebb kerülne a gyülekezet és az egy-

Somogyi Alfréd

házmegye, hogy ne csak számítani lehessen egymásra, hanem számítsunk is egymásra! „Egymás terhét hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét” (Gal 6,2) – amit nem lehetőségként mond a Szentírás, hanem köteleességként tárja eléink. Fontos kezdeményezés egyházmegyéinkben a tavaly létrehozott egyházmegyei segélyalap. Jó lenne, ha egyre több gyülekezet átérezne a csatlakozásban rejlő összefogás és összetartás segítő erejét! Az is nagy áldás lenne, ha gyülekezeteink lelki élete, egyházmegyéink intézményrendszere erősödne. Az alistáli iskolánk mögött továbbra is ott kell állnunk hűséggel és a gyülekezeti diakóniai szolgálatokra, a gyülekezeti és egyházmegyei missziós alkalmakra nagyobb erőt, energiát kell fordítanunk. Hálára indít, hogy a tanyai kis gyülekezetünkben szociális napközi otthon kezdte meg működését ebben az évben. Kiemelt fontosságúnak tartom a belmisszió végzését. Úgy kell munkálkodnunk, hogy életek változzanak meg!

Sokszor hallani, hogy a megmaradás a cél. De nekünk nem lehet célunk a meg-

Sok még a tennivaló, a feladat

maradás: nekünk gyarapodnunk kell! A realitás az, hogy az utóbbi években – igaz, lassú fogyással, mégis – 280 választóval lettünk kevesebben az egyházmegyében. Ez egy kisebb gyülekezet... A hit az, hogy mégis a gyarapodás távolinak mutakozó lehetősége felé kell tekintenünk! Mert az Úr itt akar látni minket! Ha nem volna itt feladatunk, akkor nem 280 lélekkel lennénk kevesebben... Ne nyugodjunk bele abba, ami éppen van! Jézus Krisztus követése nem napi rutin, de nem is református hagyomány. A gyermek- és ifjúsági munkán keresztül jó lenne elérni a családokat. Fontos lesz megerősíteni a református erkölcs és tartás érzését és értékét a lelkekben. Ha már hazánk nincs ezen a vidéken, akkor hadd fogalmazzak így: „Isten, szülőföld, család”. Csak ez az értékrend adhat tartást! S ha erre ismét ráeszmélnek majd az emberek, akkor nekünk készen kell állnunk...

A hitmélyítő igei alkalmakat elengedhetetlenül fontosnak tartom. De nem szabad „mindenevökké” silányulnunk. Határozottan kell figyelni a református tanisztaság őrzésére. Nem a földi élet egészségben, gazdagságban és sikerekben élhető útját kell propagálnunk, nem ebben mutatkozik meg az Isten kegyelmének kiáradása! Ez egy tetszetős, de megtevesztő és egyházellenes, szektás eszmerendszer.

Nekünk a történelmi kálvinizmus talaján állva, csakis a Szentírás krisztusi értékrendjét szabad követnünk és hirdetnünk! Csak ezt tudom ígérni és egyben kérni is: többletmunkát! Nem a magunk dicsőségére, hanem Isten országának, Krisztus ügyének a javára.

KOMÁROMI EGYHÁZMEGYE

„Te hallgasd meg a mennyből, és légy kegyelmes a te szolgálóidnak és a te népednek, az Izráelnek; minekutána őket megtanítándod az igaz útra, amelyen járnak; és adj esőt a te földedre, amelyet adottál a te népednek örökségül” (2Krn 6,27).

Személyes küldetéstudatom azt mondatja velem e hat esztendő kezdetén, hogy az esperesi tisztség ugyanannyira felelősség a múltban már kitaposott ösvények és hagyományok továbbfolytatására, mint lehetőség új utak és módszerek keresésére. Ebben látom a kihívás nehézségét: úgy megtalálni azt a törekeny egyensúlyt e kettő között, hogy minden érték megmaradjon, ami Isten szerint is előbbre viszi az Ő országának terjedését ebben az egyházmegyében, de ugyanakkor az új

lehetőségekkel is úgy tudjon sáfárkodni az ember, hogy munkánk még hatékonyabb legyen. Hatékony abban az értelemben, hogy minden tervünkön, munkánkön át hasson a Szentlélek közösségformáló, megtartó, vagy éppen vigasztaló kegyelme.

Személyesen sok kétséggel a szívemben, ugyanakkor meggyőződéssel, hogy a kellő időben megkapom a helyes irány felismerésének ajándékát, tűztem ki néhány alapvető célt önmagunk és egyházmegyéink részére. Először is a közösség megtartását és az egység megerősítését. A gonosz megosztó, „szétdobáló” igyekezete beférkőzött szolgatársi közösségeinkbe és ellenségeskedést szítva gyöngíti sorainkat. A hitbeli, erkölcsi és lelki közös alap azonban nélkülözhetetlen a „hatékony” szolgálat végzésében. Ez prioritás számomra.

Szándékom továbbá, hogy minden szolgatársamból megpróbáljam előhozni azokat a rejtett tartalékokat, talentumo-

Szénási Szilárd

kat, személyes adottságokat és egyedi képességeket, melyekkel segítségére lehetnek egyházmegyéink közösségben való előrelépésének, nem pedig csak és kizárólag a saját gyülekezetük építésének. Ez utóbbi is roppant fontos dolog, hiszen mindenkit egy szolgálati helyre rendelt az Isten, de vannak talentumok, amelyekkel szélesebb kört is szolgálhatunk.

Az egyházmegye vezetésével úgy véljük, hogy ezenfelül az egyházmegyéink területén működő bizottságok megerősítése, támogatása és működésük segítése közös érdekünk, hisz annak gyümölcséből minden szolgatárs és gyülekezet gazdagodhat. Ezt a munkaterületet is komolyan vesszük, és próbáltuk úgy összeállítani a bizottságok összetételét, hogy a közös érdeklődési kör, affinitás és elhívás idővel meghozza eredményét.

Mindezekre természetesen Isten áldását kértük és várjuk! Reménykedünk abban, hogy emberi elképzeléseink összhangban lesznek a mi megváltó Urunk akaratával. Ezzel a hittel és a szükséges alázattal tekintünk az előttünk álló útra.

Ha az Úr ajtót nyit

...azon ajánlatos belépni. A Firesz – Duna Mente vezetősége a 2015-ös évre egy új, gyülekezetorientált stratégiát dolgozott ki. A szervezet eddigi szolgálata jobbára egyfajta „külmissziós” súlyponton zajlott: minden fiatalot igyekeztünk megszólítani, függetlenül gyülekezeti hovatartozásuktól. Az új stratégia súlypontja a belmisszió lesz: megtartani gyülekezeteink konfirmandusait, hogy a fiatalok ne „kikonfirmáljanak”, hanem egy szeretetközösséget megélve, megmaradjanak és növekedjenek a helyi gyülekezetekben.

Az új stratégiára egyrészt azért van szükség, mert sok gyülekezetből hiányoznak a fiatalok – nehéz megszólítani őket, vonzóvá tenni a gyülekezeti életet, valamint a konfirmáció után megtartani őket.

Másrészt azt tapasztaljuk, hogy a Firesz alkalmakon megtért fiataloknak is szükségük van heti rendszerességgel lelki közösségre, viszont sok esetben nincs hova irányítani őket – hiányoznak ugyanis az ifjúsági bibliakörök. Ebben szeretnénk segíteni: az ifjúsági munkások számára elkészítünk egy egész éves segédanyagot, melynek segítségével heti rendszerességgel ifjúsági alkalmakat tarthatnak kamaszok – azaz a konfirmandus korosztály – számára.

Közgyűlésezett a Firesz – Duna Mente

Február 21-én közgyűléssel egybekötött munkatársi napot tartott a Firesz nyugati területi egysége. Az eseményre Alistálon került sor.

A közgyűlés meghallgatta majd elfogadta a 2014-es év anyagi gazdálkodásáról szóló beszámolót, valamint a 2015-ös évre előirányzott számokat is megszavazta. A tavaly októberi munkatársi hétvégén, Jókán, határozott egy belső szabályzat létrehozásáról, mely azóta kidolgozásra került, így a mostani közgyűlés alkalmával azt is elfogadta. A résztvevők meghallgatták és tudomásul vették az ellenőrző bizottság jelentését.

A nap folyamán: felelősök lettek keresve az ideai események koordinálásá-

A módszer célja (hasonlóképpen a KOEN gyermekmisszió vakációs bibliaheti táboroztatási projektjéhez, mely egy heti nyári tábort a legaprólékosabban készít elő annak érdekében, hogy a gyülekezetek saját maguk meg tudják szervezni a tábort), hogy segítséget jelentsen az ifjúsági munkások számára azáltal, hogy egész éven át a heti rendszerességgel tartott alkalmakra kidol-

gozott anyagot ad a kezükbe. A projekt nem végződik az egy év elteltével, hanem természetes módon folytatódna – ami a program egyik célja – a konfirmáció után, remélve, hogy nem fognak „kikonfirmálni” a fiatalok.

A segédanyag tartalmazni fog módszertant, közösségi játékokat, kidolgozott témákat kérdésekkel és gondolatébresztőkkel, filmrészletekre, énekekre,

ra; külügyi híradás, és a holland Hulp Oost Europa alapítvány által javasolt projektekről szóló beszámolókat hangzottak el. Ezen kívül szó esett még egy stabil támogatói bázis kialakításának fontosságáról is.

A nap biztonságtételekkel egybekötött hálaadással zárult. Van is miért hálát adni, hisz a 2014-es év folyamán a Duna Mente 45 önkéntest tartott számon – akik átlagosan több mint 250 (!) órát dolgoztak, és nekik köszönhető, hogy tavaly 16 (egy- vagy többnapos) alkalom került megrendezésre, ahol nem kevesebb mint 450 fiatal fordult meg. Egyedül Istené a dicsőség!

Kis Lukács

valamint imaformákra tesz javaslatokat. A program kidolgozása már zajlik, fiatal munkatársak és gyülekezeti lelkészek dolgoznak rajta karöltve. A tervek szerint az anyag nyártól lesz elérhető a firesz.sk oldalon, hogy az iskolaév kezdetén, szeptembertől alkalmazni lehessen.

Az érdeklődők a program meghirdetése előtt már részt vehetnek ALAPOZÓ felkészítő alkalmakon. A foglalkozásokra, az „alapozásra” a Firesz – Duna Mente a Magyarországi Református Egyház Ifjúsági Zsinati Irodájának a munkatársait és képzett trénereket kért fel. Az első ALAPOZÓ-ra 2015. március 20-án és 21-én kerül sor Bátorkecszin a Fireszke-központban. Szeretettel várjuk a szolgáltni vágyókat!

Hisszük, hogy az Úr ébresztette bennünk a gondolatot, Ő kezdte el az akaratot a változásra és Ő ad erőt és eszközöket, hogy tervét valóra váltsuk – az viszont rajtunk múlik, hogy magunkat odaszánjuk-e kifogások és kételkedések nélkül!

Süll Tamás

Tinihétvége Jókán

A Firesz – Duna Mente szervezésében április végén lesz megszervezve az idei év első tinihétvégeje, Jókán. Az alkalomra a 13–17 éves korosztályt várják a szervezők.

Időpont: 2015. április 24–26.

Jelentkezés, és bővebb információ: <http://firesz.sk/dunamente>

Ismét lesz VAKÁCIÓS BIBLIAHÉT

A Firesz–KOEN munkacsoport a bemutatónapjait az ország keleti régiójában a következő két napon tartja: április 24-én Királyhelmecen 15.00 órától a református gyülekezeti otthonban; április 25-én Rozsnyón 9.00 órától a református alapiskolában.

Az érdeklődők a következő elérhetősegeken juthatnak bővebb információhoz, ill. jelentkezhetnek a bemutatónapokra:

Czinke Tímea,

e-mail: czinke.timea@reformata.sk,
tel.: 035/779 73 38 (pozsonyi, komáromi, barsi egyházmege)

Molnár Éva,

e-mail: molnareva@refkoinonia.sk,
tel.: 056/632 19 72 (gömöri, abauj-tornai, zempléni, ungi egyházmege).

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik” (Péld 17,17). A nélkülözést nehéz szavakba öntenie a nélkülözőnek. A kárpátaljai magyarok pedig nehezen panaszkodnak. Erős bennük a kurucvér. Kírtanak minden körülmények között.

Holott helytállni mindig is nehéz volt a munkácsi vár tövében vagy épp a Borzsa partján. Még a II. világháborút követő sztálini terror pusztítását se heverték ki teljesen... (Emberileg szólva: azt talán nem is lehet.) A férfiak akkor is eltűntek, volt, aki elmenekült, voltak, akik egyszerűen eltűntek – eltűntettek – a kommunizmus aberrált ideológiájának következtében. A szovjet kontroll „örkődött” fölöttük évtizedekig. Komoly kockázatot jelentett emlékezni, határokat átlépni – akár útlevelel, akár ideológiailag.

A Szovjetunió felbomlásának időszakában láttam reményteljes tekinteteket, hogy hátha pontot lehet tenni hét évtized nyomorúságának a végére. A „rendszerváltás” ellenben csak káoszt hozott, mélyszegénységet és züllést: megalakult Ukrajna, és az új rendszer első lépésben egyszerűen elvette az emberek megtakarított pénzét... Belekényszerítve szinte mindenkit a „csempész-életmódba”, hiszen munkából nem lehetett megélni.

Ukrajna, bizarr társadalompolitikájának következtében, egyszerűen bünbe kényszerítette a saját lakosságát. Isten előtt ezt nem lehet következmények nélkül fenntartani!

Az állam vezetői kétkulacsos politikával egyszerre tartatták el magukat nyugati kölcsönökből és Oroszország segítségével. A saját országukat nyíltan kínálták fel bárkinek, aki többet fizet érte. A „hitelezői” pedig az elmúlt évben benyújtották a számlát: Ukrajnában háborúnak kellett lennie, mert Ukrajna valódi urai – akik valósággal döntenek az Ukrajnában élő emberek sorsáról – immár nem a kijevi parlamentben ülnek. Számukra az ember nem több, mint munkaerő vagy járulékos veszteség, akiket rá lehet venni, hogy fegyvert ragadjanak egymás ellen.

Kárpátalja nincs egyedül!

A történelem során nem először: ők az áldozatok...

Isten előtt szólunk: a kelet-ukrajnai háború nem a kárpátaljai magyarok háborúja, most mégis ők lettek az egyik áldozatai. Mélyszegénység, nélkülözés és megaláztatás fenyegeti őket. Kötelességünk, hogy melléjük álljunk, és megmutassuk a mi Urunk kegyelméből a világ előtt, hogy Kárpátalja nincs egyedül! Im már nem elég a baráti szeretet nemzeti romantikájával emlegetni a munkácsi várat, a Vereckei-hágót – testvéri kötelességünk, hogy – imádságaink mellett – a nyomorúságuk terhét

Gyűlik az adomány Somorján.

a vállunkra vegyünk. Rajtunk is múlik, hogy életben maradjanak!

Az egyházunk Zsinata által közvetített felhívásnak tehát keresztyéni magyar kötelességünk eleget tenni. Ugyanis a helyzet súlyos, és még mélyülni fog. Segítsünk!

György András

Néhány idézet az adománygyűjtés kapcsán elkezdődött levelezésből:

„Karácsonykor rászoruló családoknak szoktunk segíteni a diakóniai osztályon keresztül, ez kb. 90-100 családot

jelent. Ebben vannak egyedülállók, nagycsaládosok, szegény rászorulók.

Én azt látom, hogy ha a helyzet így marad, akkor sokan elvándorolnak, akik tehetik, a többiek pedig nyomorogni fognak egy ideig. Igazán tanácsot adni nem nagyon tudunk ebben a helyzetben, csak együtt imádkozunk, vigasztaljuk az embereket.

Nyilván ez a helyzet is jó lesz valamine. Isten tanítani akar valamire. Csak vegyük észre.

Köszönjük az együttérzést, a segítséget, a gyűjtést!”

(Gergely Szabolcs, fornosi lelkipásztor)

„Isten áldja meg a munkásokat, nagy segítség ez az itt élőknek! Most még nem éhezünk, még van egy kis tartalék, de bizony meg kell gondolnunk, mit veszünk és nem is miattunk, hanem a gyerekek miatt aggodok. Szomorú, hogy ide jutottunk, de Isten megmondta, hogy dicsőségét másnak nem adja, ez a nép meg mindig Ukrajna dicsőségét szajkózza. Imádkozzatok, hogy kijussunk belőle! Jólesik, hogy gondoltok ránk, a sírás fojtogat...”

„Köszönjük az imádságokat! A helyzet szerintem mindenütt nyomorúsággal jár. Azt mondjuk, hogy talán a városi időseket, nagycsaládosokat (de akármelyik családot is) azért érinti talán jobban, mert míg falun valamilyen nyire van tartalékuk a kerti munkák miatt, addig a városokban napról napra vásárolnak. Bár szociális munka működése révén vannak, akik ebédet kapnak, de gyülekezetünkben is egyre inkább látjuk az áremelések miatt, hogy nagyon nehéz helyzetbe kerülnek az emberek.”

(Szilágyi Tímea, a Kárpátaljai Nagycsaládosok Szövetségének elnökségi tagja)

„Köszönjük az imádságokat! A helyzet szerintem mindenütt nyomorúsággal jár. Azt mondjuk, hogy talán a városi időseket, nagycsaládosokat (de akármelyik családot is) azért érinti talán jobban, mert míg falun valamilyen nyire van tartalékuk a kerti munkák miatt, addig a városokban napról napra vásárolnak. Bár szociális munka működése révén vannak, akik ebédet kapnak, de gyülekezetünkben is egyre inkább látjuk az áremelések miatt, hogy nagyon nehéz helyzetbe kerülnek az emberek.”

(Tarackózi Marianna, beregszászi lelkipásztor)

„Imádkozzatok értünk! Biztos tudjátok a jelenlegi helyzetünket, hogy a szinte értéktelen minimálbérből és nyugdíjből kell az embereknek megélniük, mi-
(Folytatás a 9. oldalon)

(Befejezés a 8. oldalról)

közben szinte minden háromszorosára drágult. Nem gondolom, hogy van Kárpátaljának olyan régiója, amely ne lenne egyformán érintve a kialakult helyzettel kapcsolatban. Mi már karácsony előtt felmértük a helyzetet és 78 családon, magányos idősen próbáltunk segíteni egy tartós élelmiszer-csomaggal, és a presbiterekkel együtt már akkor szembesültünk azzal, hogy milyen mélyszegénységben élnek panasz nélkül sokan a gyülekezetből. Mindenhol örömmel fogadták, és senki nem utasította vissza a „csí-kostáskányi” szeretetet. Sajnos, jelenlegi helyzetünkben ezt nem tudjuk megtenni.”

(Barta Ferenc, barkaszoí és rafajnai lelkipásztor)

„Köszönöm, hogy gondoltok ránk e válságos helyzetben és szeretetek tettekben is gyakorolni akarjátok. A válság szerintem minden régiót egyformán érint. Pénzbeli adományok mellett természetesen tartós élelmiszerre is szükség van, hiszen a napokban olyan mértékű lett a pénzromlás, hogy több nyugdíjas és nagycsalád megélhetése került veszélybe. Aki teheti, az utazik külföldre dolgozni. De a nagyobb része

A Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zsinata – átérezve az Ukrajnában zajló háborúnak az ott élő testvéreinkre gyakorolt közvetlen és közvetett hatását – teljes együttérzéséről biztosítja a Kárpátalján élő református testvéreinket. Hisszük, hogy Isten nem hagyja magára az Ő népét a nehéz időkben sem, és megszabadítja mindazokat, akik segítségül hívják az Ő nevét a nyomorúság idején.

Egyházunk – lehetőségeihez mérten – testvéri segítséget kíván nyújtani a nehéz körülmények között élő kárpátaljai református testvéreinknek, hiszen Isten ígéje arra indít minket, hogy „tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben” (Gal 6,10b).

Ezért a Zsinat kárpátaljai testvéreink számára tartós élelmiszer vá-

Kárpátalja nincs egyedül!

itthon marad, és megpróbál Isten kegyelmében és irgalmában bízva megélni (túlélni a válságot). Van, akinek tüzfára lenne szüksége, hiszen a tél még nem ért véget, vagy nincs gázfűtése, vagy nem tudja fizetni. Bizonyára az igények különbözőek lehetnek, de szerintem ezek az alapvetők. Azonban, amire legnagyobb szükség van, az az értünk való imádság. Köszönjük!”

(Cseresznye Albert, hetenyi lelkipásztor)

Március 8-án 4,5 tonna adomány indult útnak Kárpátaljára.

„A férfiak és a fiatalok vagy munka miatt, vagy a behívók miatt külföldre távoznak. Rengeteg család gondolkozik azon, hogy véglegesen kiköltözzék Magyarországra, vagy még nyugatabbra. 31 magyar férfi kapott behívót az elmúlt időszakban. Természetesen nem vették át, legtöbben azért, mert nem

voltak itthon. Egy fiatal fiú volt a fronton. Isten kegyelméből hazatérhetett. Nagy a kilátástalanság. Azok a családok lettek a legnagyobb bajban, akik gyerekeket nevelnek, hiszen taníttatásuk, vagy egyszerű nevelésük is hatalmas összegeket emészt fel. Minden segítség jól jön, hiszen az alapvető élelmiszerek, a gyógyszerek hatalmas mértékben emelkedtek, s a nyugdíjak és a bérek be lettek fagyasztva. Mindenki reméli, hogy hamar eljön a tavasz,

mert az energiaszektorban is brutális ár-emelések fognak történni, megnyomorítva az egyszerű emberek hétköznapjait. Egy átlagos nyugdíj lassan nem több mint 20 euró, amit a minimálbér csak 10 euróval halad meg.

Bízunk Istenben. Tudjuk és hisszük, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden a javukat szolgálja.

Ezzel a reménységgel köszönjük meg a felvidéki magyar testvéreink segítségét, és hogy testvéri szeretettel gondolnak ránk. Isten legyen mindannyiunk segítője!”

(Szanyi P. György, borzsovai lelkipásztor)

Felhívás adakozásra

sárlására azonnali pénzadománygyűjtést hirdet egyházunkban, a gyűjtés lebonyolításával pedig Egyházunk Diakóniai Központját bízva meg.

A gyülekezeti adománygyűjtés **április 15-ig** tart.

Az adományokat a gyülekezetek az egyházmegyék számlájára fizetik be, és az egyházmegyék utalják azt tovább a Diakóniai Központ számlájára. A minél takarékosabb szállítás végett kelet-szlovákiai nagyrak-

tárból folyamatosan (három részletben) lesznek az áruk (tartós élelmiszer, gyógyszerek, tisztítószerek) szállítva Kárpátaljára.

Ha valaki közvetlenül szeretne adakozni, a Diakóniai Központ számlájára küldheti adományát: **VÚB SK15 0200 0000 0025 4004 5751**. A megjegyzésbe kérjük, írja be: „Kárpátalja”.

Kérjük, segítsen! Köszönjük!

Hétfő – a mosás napja: Uram, segíts, hogy lemossam önzésemet és hiúságomat, hogy tökéletes alázattal szolgálhassalak Téged a hét hátralévő részén.

Kedd – a vasalás napja: Uram, segíts kivisálni az előítélet gyűrődéseit, amit az évek során összeszedtem, hogy megláthassam a szépséget másokban.

Szerda – a rendbehozás napja: Ó, Uram, segíts nekem rendet rakni, hogy ne mutassak rossz példát másoknak.

Csütörtök – a takarítás napja: Úr Jézus, segíts, hogy kitaríthassam a sok hibát, amiket szívem rejtett zugában rejtegetek.

Péntek – a bevásárlás napja: Ó, Uram, adj nekem kegyelmet, hogy okosan vásároljak, hogy megkaphassam az örök

Variációk böjtre és öröme

„Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran” (Mt 6,16a). A húsvét előtti hathetes időszakot böjtnek nevezzük. Nagyon sok ember, amikor meghallja a böjt szót, a fogyókúrára gondol. Pedig nem erről van szó! Nem arról, hogy sajnargatjuk a testünket, nem eszünk és nem iszunk. Aki így képzelet el a böjtöt és így is próbálja megtartani, bizony valamit nagyon félreért. Az ilyen ember arca valóban komor, mert a szeme kopog az éhségtől, a szervezete követeli a magáét. Hogy is tudna kedvesen, mosolygósan nézni?

A böjt nem más, mint hogy még inkább Istenre figyelünk. A kis káténk azt mondja, ez az időszak arra való, hogy fokozottan Jézus Krisztus szenvedéséről és kereszthaláláról gondolkodjunk. Vagyis nem a testünkre kell elsősorban figyelni, hanem a lelkünkre. Nem az ételről és italról kell lemondani, hanem azokról a dolgokról, amik elveszik a figyelmünket, az időnkét Istentől. Ezekről a dolgokról pedig – mivel már az életünk részeivé váltak – sokszor nagyon nehéz lemondani. De csak a kezdet nehéz! Aztán rájövünk, hogy nem áll meg nélkük az élet, és mennyi minden más, értékes, hasznos dologgal tudunk foglalkozni, ami eddig eszünkbe sem jutott.

Képzeld el, böjt lehet az is, hogy azt az időt, amit naponta a Facebook előtt töltesz, most Istenre, a családodra, valami másra fordítod. Még elképzelni is lehetetlen? Hidd el, lehetséges! Én is meg tudtam tenni.

A böjt ezért nem csak lemondás lehet valamiről, hogy Istent előtérbe helyessünk, hanem vállalhatunk, felajánlhatunk dolgokat.

Tavaszi nagytakartás (Amihez nem kell porszívó...)

kegyelmet magamnak és mindazoknak, akik segítséget szenvednek szeretetben.

Szombat – a főzés napja: Üdvözítőm, segíts nekem egy nagy kannányi testvéri szeretet főzésében, és felszolgálni az emberi jóság tiszta, édes kenyérével.

Vasárnap – az Úr napja: Ó, Istenem, elkészítettem a háza-
mat részre. Kérlek, jöjj a szívembe, mint megbecsült vendég, hogy a napot és a hátralévő életemet a Te jelenlétben tölthessem!
(Forrás: internet)

Csak néhány ötlet: Kérés nélkül elmosogatsz. Számítógépezés helyett odafigyelsz valamelyik családtagodra. Rendet raksz a ruháid között. Egy finomságot, amit amúgy megehetnél, másnak ajándékozol. Kérés nélkül kitarítás. Egy csipkelődő, gonosz megjegyzésedet visszafogod. Megkérdezed, miben segíthetsz. Kedves lehetsz egy osztálytársaddal, aki amúgy zavarni, idegesíteni szokott. Ha felbosszant valaki és jogosnak éreznéd a visszaszólást, nem engeded ki a haragodat.

Nem kell feltétlenül nagy, eget rengető dolgoknak lenniük. (Bár lehet, hogy számunkra azok.) A lényeg, hogy próbáljunk meg böjt idején (bár ne csak ilyenkor) ne csak önmagunkkal, hanem Istennel és embertársainkkal is többlet foglalkozni. De ne kényszerből, komor, savanyú ábrázattal, hanem önként és örömmel.

Uram! Te tudod, milyen nehéz lemondanom megszokott dolgokról. Olyanokról, amik részei a mindennapjaimnak. Kérlek, segíts, hogy háttérbe tudjam ezeket szorítani és Te kerülhess az első helyre! Ámen.

Szénási Lilla

BÖJTI NAPTÁR									
5	6					22	21		
BÖJT ELSŐ VASÁRNAPJA	7	32	31	30	29	BÖJT ÖTÖDIK VASÁRNAPJA	BÖJT NEGYEDIK VASÁRNAPJA	20	
4	8	33	HÚSVÉT	NAGY- SZOMBAT 40	NAGYPÉNTEK +	39	28	23	19
3	9	34	KRISZTUS FELTÁMADT! VALÓBAN FELTÁMADT! ÁLDOTT ÜNNEPET!		NAGY- CSÜTÖRTÖK 38	27	24	18	
2	10	VIRÁG- VASÁRNAP	35	36	37	26	25	17	
HAMVAZÓ SZERDA 1	BÖJT MÁSODIK VASÁRNAPJA	11	12	13	14	15	16	BÖJT HÁRMADIK VASÁRNAPJA	

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinata IX. ciklusa 1. ülésén, amelyre 2015. február 28-án, Rimaszombatban került sor, az alábbi határozatokat hozta:

- Elfogadta a kibővített napirendet.
- A szavazatszámlláló bizottságba Rákos Loránt, Molnár Árpád és Palcsó Attila zsinati tanácsosokat választotta.
- Határozott arról, hogy a Zsinat mellett működő bizottságok háromtagúak, míg a partnerhilfe bizottság öttagú lesz.
- Titkos szavazással a Zsinati Tanács tagjává választotta lelkészi részről Kassai Gyula, Nagy Ákos Róbert és Somogyi Alfréd lelképásztorokat, világi részről Bán Zoltán, Furik Csaba és Molnár Rudolf zsinati tagokat; póttagjává lelkészi részről Dékányová Erika, Molnár István és Rácz Elemér lelképásztorokat, világi részről ifj. Kiss Pál, Oros Zoltán és Ujlaki Ferenc zsinati tagokat.
- Megerősítette a zsinati bizottságok és az egyetemes jogtanácsos titkos szavazással történt megválasztását. Miszsiói bizottság: Fitos András, Szaszák Malvin és Széles Jaroslav; teológiai-

EGYHÁZUNK ZSINATA 1. ÜLÉSÉRŐL

etikai bizottság: Erdélyi Pál, Géresi Róbert és Lévai Attila; jogi bizottság: Icsó Béla, Porubán Ferenc és Somogyi Alfréd; számvevő bizottság: Bán Zoltán, Dobai Sándor és Molnár Rudolf; partnerhilfe bizottság: Fekete Vince, Molnár Árpád, Orémus Zoltán, Rákos Loránt és Szaszák Malvin.

– Az egyetemes jogtanácsosi tisztségbe dr. Édes Árpádot, a Diakonia Reformata nonprofit szervezet igazgatótanácsába Erdélyi-Flegel Tímeát, a lelkészképzés bizottságba pedig Lévai Attilát és Görözdí Zsoltot választotta meg.

– Megbízta Géresi Róbert püspökhelyettest, hogy a Zsinat IX. ülészakában is szervezze egyházunk lelkészto-vábbképzéseit.

– A magyar lelképásztorok berekfürdői, 2014. október 21-én kelt indítványával kapcsolatban megbízta Géresi Róbert püspökhelyettest egy olyan stratégiai munkacsoport létrehozásával és munkájának koordinálásával, amely munkacsoport az indítványban foglalt teológiai és egyházjogi vizsgálatát, elemzését és az abból fakadó további

lépéseket lesz hivatott felvázolni. A stratégiai munkacsoport a Zsinat ad hoc bizottságaként fogja végezni tevékenységét és munkájának eredményéről Géresi Róbert püspökhelyettes folyamatosan tájékoztatja majd a Zsinati Tanácson keresztül a Zsinat tagjait.

– Jóváhagyta a Calvin J. Teológiai Akadémia szervezeti és működési szabályzatát és az intézmény igazgatótanácsába Somogyi Alfréd lelképásztort és Géresi Róbert püspökhelyettest delegálta. Köszönetet mondott a Calvin J. Teológiai Akadémia igazgatótanácsa tagjainak és korábbi igazgatójának, Molnár Jánosnak, az intézmény 1997-től végzett vezetéséért. Életükre Isten gazdag áldását kívánták.

– Felhívást fogalmazott meg az ukrainai háború kapcsán. (A felhívás lapunk 9. oldalán olvasható – a szerk. megj.)

– Első és második olvasatban jóváhagyta a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinatának tanácskozási szabályzatáról és ügyrendjéről szóló 1/2004-es számú törvényének módosítását.

nusok képzését; református gyülekezeteinkben a szociális szolgáltatások létrehozását és fejlesztését; gyűjtések (élelmiszer, gyógyszer, ruhanemű) alkalmával a szállítási költségek előteremtését; a rugalmasabb és az egyes gyülekezetek igényein alapuló segítségnyújtást.

Köszönjük!

Adónk két százalékával a református egyházi szervezeteket erősítsük!

Tisztelettel kérjük, hogy viselkedjen öntudatos polgárként és egyháztagként, ne hagyja elúszni a törvények által tálcán kínált lehetőséget, tegyen jót, és adója két (esetleg három) százalékával támogassa valamelyik egyházi szervezetünket!

Az adó két százalékának fogadására a következő három egyházi szervezetünk regisztrált:

Diakonia Reformata

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno (Komárom). Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet).
IČO: 42052343

Ústredie diakonie Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku – Diakóniai Központ

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno (Komárom). Jogi forma: účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti (egyházi közhasznú szervezet).
IČO: 42045606

Zväz mladých reformovaných – Firesh

Cím: Hlavná 50, 076 52 Strážne (Örös). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás).
IČO: 31958273

Diakóniai Központ

Az Ön két százaléka segítséget jelentene: a szociális krízishelyzetben lévő családoknak, akiknek szakmai segítségre van szükségük; a betegeknek és magatehetetleneknek, akik ápolásra szorulnak; a nehéz élethelyzetben lévő hitestvéreinknek; a börtönből szabadultaknak és családjaiknak a társadalomba való beilleszkedésben; gyógykezelésben részesülő szenvedélybetegeknek és családjaiknak; a szociális intézményekben élő testvéreinknek és egyházunk diakóniájának a minőségbeli előrelépésben.

Támogatásukkal elősegítenék: hogy minél többen vehessenek részt az önkéntes diakóniai szolgálatban; a diakó-

Pályázat

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinati Tanácsa pályázatot hirdet egyházunk egyházzenei osztálya igazgatói tisztének betöltésére. A tisztég betöltésének feltételei: önálló református egyháztagság és szakirányú felsőfokú diploma.

A pályázatnak tartalmaznia kell a pályázó szakmai önéletrajzát, a feltételek teljesítését igazoló okiratait. A pályázatot ajánlott küldeményként legkésőbb 2015. április 20-ig kell a következő címre beküldeni: **Szlovákiai Református Keresztyén Egyház, Egyházzenei Osztály, Jókai u. 34., 945 01 Komárno.**

Információ az alábbi elektronikus postacímen kérhető: reformata@reformata.sk.

Szénási Szilárd martosi lelkipásztor esperesi és Gál Sándor gondnoki beiktatása február 1-jén zajlott a martosi református templomban.

„Áldjátok az Urat, ti seregei, szolgálai, akaratának végrehajtói!” (Zsolt 103,21). Ez az ige köszöntötte a megjelenteket az alkalmon. Az alakuló közgyűlésen megválasztották az egyházmegye tisztségviselőit, ami ünnepi istentisztelettel folytatódott, ahol **Fazekas László** püspök a *Jn 7,37–38* alapján szólt az egybegyűltekhez. Szólt arról, hogy olyan korszakban élünk, melyben szükség van az erős hitre mind egyházi, mind lelkészi, mind pedig gyülekezeti szinten és a megválasztott tisztségviselők szívére helyezte, hogy az élő vizet nemcsak kapni jó, de tovább is kell azt adni az előjárói, órállói és pásztori szolgálatban. Az igei szolgálat után következett Szénási Szilárd esperesi és Gál Sándor egyházmegyei gondnoki esküvétele.

Az Abauj-tornai Református Egyházmegye február 7-én, a kassai református templomban tartotta meg rendkívüli közgyűlését, ahol megválasztották az egyházmegye tisztségviselőit és előadóit (lett egy új előadói tisztség, a lelkigondozói), majd letette esküjét az egyházmegye hivatalában megerősített vezetése: Orémus Zoltán esperes, Szaniszló Sándor egyházmegyei gondnok és az egyházmegye megválasztott tisztségviselői is.

Az ünnepi közgyűlés istentisztelettel kezdődött. Az igehirdetés szolgálatát **Fazekas László** püspök végezte a *Jn 9,1–12* alapján. Szolgálatában kitért az aktuális társadalmi és politikai kérdések vizsgálatára is. Az egyházmegye hivatalos képviselőin, lelkészein és a gyülekezetből érkezett vendégeken kívül az ünnepi alkalmat **Fekete Vince** főgondnok, **Szesztay Ádám**, kassai főkonzul és az egyházmegye nyugdíjas lelkészei is megtisztelték jelenlétükkel. Az istentiszteletet és a rendkívüli közgyűlést a kassai Laudate Dominum kórus színvonalas szolgálata tette még ünnepélye-

Martoson is lezajlott a beiktatás A jó irány megválasztása a cél

„Aki tökéletes úton jár, az szolgálhat engem” (Zsolt 101,6b) – hangzott a beiktatott esperes székfoglaló beszédében alapigeként, aki a tökéletes útra való törekvést emelte ki. Mert azt az

hetőség és megvalósítás. A közös úton való járás közös gyümölcsöket terem, melyekkel egymást gazdagítani, erősíteni vagy akár lelkileg gyógyítani is tudjuk.

Szénási Szilárd esperes és Gál Sándor egyházmegyei gondnok (Sedliak Pál felvétele)

utat Isten adta elénk, legyen szó gyülekezeti tagról, presbiterről, gondnokról, lelkészről vagy egyházunkban szolgálatot vállaló tisztségviselőről. Az úthoz ill. szolgálathoz jó irány kell, a jó irányhoz pedig útjelző kövek szükségesek: ima, elhívás hűségére és tisztaságra, le-

A székfoglaló beszéd után az egyházmegyei tisztségviselők esküvétele következett. Az alkalom köszöntésekkel folytatódott. A szolgatársak után **Fekete Vince** főgondnok, **Harmati Zsolt**, a pozsonyi magyar nagykövetség ideiglenes ügyvivője, a szomszédos egyházmegyék esperesei, **Lévai Attila**, az SJE RT Karának dékánja, **Molnár János**, az SJE RT Karának dékánhelyettese és **Keszeg István**, Martos polgármestere mondott köszöntőt.

Az ünnepi alkalom után a gyülekezet állófogadásra várt mindenkit.

Édes Réka

Kassán is beiktatták a vezetőket Újabb hatéves ciklus vette kezdetét

Orémus Zoltán esperes és Szaniszló Sándor egyházmegyei gondnok

sebbé. A közgyűlést **Varga Zoltán** egyházmegyei főjegyző vezette.

A választások eredményének kihirdetése után az egyházmegye vezetőitől **Fazekas László** püspök vette ki az es-

küt. Kérte őket, hogy viseljék szívükön a rájuk bízott egyházmegye gyülekezeteinek az életét. Orémus Zoltán esperes a 116. zsoltár felolvasása után vette ki az esküt az egyházmegye tisztségviselőitől, majd az *ApCsel 3,1–10* igeszakaszából kiindulva tartotta meg esperesi székfoglalóját. Szolgálatában a gyógyító mondatra helyezte a hangsúlyt, melyben Péter és János (az egyház), nem valamit adnak a születése óta sánta embernek, hanem Valakit: Jézus Krisztust.

Az ünnepi alkalom végén a Zsinati Elnökség nevében **Fekete Vince** főgondnok, az egyházmegye lelkészeinek és gyülekezeteinek nevében az egyházmegyében 30 éve szolgálatot teljesítő **Radácsy Károly** pelsőci lelkipásztor szólt. Köszöntötte továbbá a szolgálatba indulókat **Szesztay Ádám**, kassai főkonzul és a helybeli gyülekezet nevében **Bodonné Kun Irén** gondnok.

Az alkalmat szeretetvendégség zárta a gyülekezet termeiben.

Vargha Balázs

Február 8-án, a mokcsakerészi református templomban került sor az Ungi Református Egyházmegye ünnepi alakuló közgyűlésére, melyen beiktatták az egyházmegye új esperesét, Kraus Viktort és Papp László egyházmegyei gondnokot.

Az igei szolgálatot Fazekas László püspök végezte, aki a zsidókhöz írt levél alapján felhívta a figyelmet a hit példaképeire. Hangsúlyozta, hogy Ábel, Nőé, Ábrahám és Sára Istenbe vetett hitük által tudtak szembe nézni életük próbatételeivel és ezáltal megtapasztalták az Istentől rendelt haza áldásait. A püspök beszélt azokról a kihívásokról és elszomorító dolgokról, amelyekkel ez a kor küzd. Elmondta, hogy egyedüli út és megoldás a Krisztushoz való folyamodásunk, ha megtelünk az azzal a reménységgel, amelyet Jézus tud adni nekünk.

Kraus Viktor esperest és Papp László egyházmegyei gondnokot beiktatja Fazekas László püspök. (Krausné Rebres Sarolta felvétele)

Papp László egyházmegyei gondnoktól.

A hivatalát elfoglaló esperes székfoglaló beszédének alapjául a *Jn 17,20–21* szolgált. Hangsúlyozta, hogy ebben az értékeit elvesztő világban ki kell állni a

keresztyén értékek mellett. Erre hivatott minden keresztyén ember, így az Ung-vidéken élők és szolgálók is megkapták Istentől ezt a feladatot. Mely feladatban csak akkor lehetünk sikeresek, ha az egész egyházmegye minden tagja egységesen fog megállni, mert egység nélkül nem tudunk hitelesen szolgálni: ehhez testvérekké kell lennünk – mondta. A székfoglaló beszéd után esküt tettek a már megválasztott egyházmegyei tisztségviselők, majd kezdetét vette az alakuló közgyűlés, amely során megtörténtek a jelölések a különféle tisztségekre, aztán pedig a választás.

A hosszas tanácskozás után mindenkit szeretetvendégségre várt a mokcsakerészi és az ungmogyorósi gyülekezet.

Hozák Viktor

mindazok szolgálatára, akik vállalták, hogy hűséggel fognak sáfárkodni az egyházmegye lelki és anyagi javai felett.

Fekete Vince, egyházunk főgondnoka, **Géresi Róbert** püspökhelyettes, majd **Szesztay Ádám**, kassai főkonzul kéri Isten áldását a beiktatott tisztségviselők szolgálatára. Őket követte **Kraus Viktor** ungi esperes, majd **Sallai Tibor**, a zempléni egyházmegye rangidős lelkipásztora, aki a szolgatársak nevében köszöntötte a megválasztott tisztségviselőket. Ezután **Tirpák István**, a beiktatott esperes szülőfalujának lelkésze köszöntött, majd a beszolgált gyülekezetek gondnokai adták át gyülekezetük üdvözlét.

A Himnusz után Fazekas László az ároni áldással kérte Isten segítségét az egyházmegye és tisztségviselőinek szolgálatára. Az alkalom után a résztvevők szeretetvendégségen vettek részt.

Györky Szilvia

Új egyházi vezetés beiktatása Bacskában Szükséges a keresztyéni szolgálat

A Zempléni Református Egyházmegye rendkívüli közgyűlése Molnár Elemér leköszönő esperes áhítatával vette kezdetét Bacskában február 15-én.

A jelenlevők megválasztották a szolgálattevőket az egyházmegye betöltendő tisztségeire, valamint egyhangúan megszavazták a tiszteletbeli esperesi címet az egyházmegye leköszönő esperesének, Molnár Elemérnek, valamint a tiszteletbeli egyházmegyei gondnoki címet Kocsis Géza korábbi gondnoknak.

Ezt követően megkezdődött az ünnepi istentisztelet, melyen Fazekas László püspök szolgált igehirdetéssel a *Jn 10,1–10* alapján. Magyarzatában nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy kifejtse, mennyire szükséges a keresztyéni szolgálat

ebben a háborgó világban. Az igehirdetés után beiktatta szolgálatába **Kendi Csaba** esperest és **Asszonyi Árpád** egyházmegyei gondnokot, továbbá lezajlott a megválasztott egyházmegyei tisztségviselők ünnepélyes eskütétele és

Kendi Csaba esperes és Asszonyi Árpád egyházmegyei gondnok (Asszonyi Eszter felvétele)

beiktatása. Az új esperes igehirdetésében a csodálatos halfogás (*Lk 5,4–6*) tanítását vette alapul. Az igehirdetés után imádságban kérte Isten áldását

Komolyan gondolom címmel február 6-án Faludi Judit Liszt-díjas csellóművész jótékonysági koncertjére került sor a bátorkeszi református templomban. Zongorán kísért Termes Rita zongoraművész. A fiatal művésznő állandó résztvevője a magyar és a külföldi zenei életnek, több állami kitüntetés birtokosa. A koncerten a klasszikus csellóirodalom gyöngyszemeiből kaphatott izelítőt a hallgatóság, akik a perselyben elhelyezett adományaikkal a bátorkeszi református templom tornyának és tetőzetének festését támogatták.

Február 13-án a csicsói református templomban koncertezett Nédó Olga, kiemelt nivódíjas hegedűművész, a Magyar Vöröskereszt Kulturális nagykövete, aki már 14 éves kora óta rendszeresen vesz részt hazai és külföldi koncerteken. A jótékonyság elkötelezett híve, karitatív tevékenységéért több alkalommal részesült kitüntetésben, aki művészi küldetésének tekinti a komolyzene népszerűsítését.

A csicsói közönség számára felemelő élményt nyújtott a művésznő előadása!

Czinke Zsolt

Csécs Ildikó

Február 14-én Bátorkeszin a Fíreszke-központban került sor a pedagógusok III. bibliismereti versenyére.

Pedagógusok versenye bibliismeretből Bátorkeszi fogadta a hét csapatot

Hét gyülekezet pedagóguscsoportja képviseltette magát a megmérettetésen: Bátorkeszi, Búcs, Ekel, Kamocsa, Komárom, Madar és Zseliz (barsi egyházmegye). A négyfős csapatok János evangéliumából készültek fel, a 15. résztől egészen az evangélium végéig. A verseny Szénási Szilárd esperes és Czinke Zsolt helybeli lelképásztor közszóntőjével, valamint Czinke Tímea, a

helybeli gyülekezet beosztott lelkészének a *2Móz 33,12* alapján tartott áhítatóval vette kezdetét. A lelki feltöltődés után Pólya Katalin, a zsűri elnöke, a feladatlapok szerkesztője ismertette a verseny szabályait. A verseny jó hangulatban telt, mindenki megpróbálta a legjobbat kihozni magából. A teszt megírása után élménypedagógiai játékra is került sor, amely mindenkit meglepett.

Eredményhirdetésekor kiderült: Madar csapata vitte el a pálmát, Bátorkeszi csapata lett a második, Ekel a harmadik, a búcsiak a negyedik helyen végeztek, Komárom csapata az ötödik helyet szerezte meg, a zseliziek lettek a hatodikok és Kamocsa egyszemélyes „csapata” a hetedik helyen végzett. Gratulálunk a csapatoknak!

Sasák Ilona

Az elmúlt évekhez hasonlóan idén is megszervezte a Kárpát-medencei Családszervezetek Szövetsége és a Családlánc-mozgalom február 14-én azt az országközi családi napot, melyre a külföldi családszervezetek képviselőit hívta meg, köztük a Diakonia Reformata regisztráltjait is.

MI LESZ A CSALÁDDAL? Az Országház vendégei voltak

Kiskorúsított állapotából kerül lassan-lassan vissza az elcsatolt területen élő magyarság, amikor oda lesz szabad bemenetele, ami eddig is megillette, ami korábban is vérség és örökség jogán az övé volt. Ennek a kézzelfogható valóságnak a tényét nyújtotta számunkra a szombati nap. A lépcsőházakat betöltötte a gyermekzsivaj. Balog Zoltánnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma miniszterének ünnepi köszöntője után a felnőttek számára Novák Katalin államtitkár a család- és nemzetpolitikai törekvéseket ismertette.

Herjeczki Kornél, a Harmat Kiadó igazgatója elmondta, hogy a Házasság hete olyan kiemelt idő, amikor a házasság és a család értéke a társadalom széles rétegei előtt kerülhet bemutatásra. Tomka János és Tomkáné Zsáry Anikó, a Házasság hete idején házaspárja személyes biznyságtételben hozta közelebb a hallgatókhoz családi életük mindennapjait, a megújuló felelősséget és elfogadást, amit Istentől egymás iránt kapnak. Török Dénes, a Kárpátaljai Nagycsaládosok Egyesületének elnöke az aktuális helyzetről beszélt.

Családlánc Mozgalom múltja, jelene és jövője címmel Szabó Endre elnök összefoglalta azt a tizenöt évet, amit a Kárpát-medencei Családszervezetek Szövetsége a Nagycsaládosok Országos Egyesületéből kinőve 2001 óta,

majd a Családlánc-mozgalmat 2012-ben létrehozva, Isten kegyelméből megtett.

E szerveződés hivatása a családsegítés. Azokat a családokat segítő egyesületeket, családszervezeteket és alapítványokat szólítja meg és hívja együttműködésre, melyeknek célja a családvédelem, a házasság tisztelete, a gyermekvállalás megbecsülése, a magzat- és gyermekvédelem.

Ezalatt a gyermekek az Országház több termében kézműves-foglalkozáson, játékokon, közösségi és kulturális programokon ismerkedhettek egymással. Az élmény sokkal intenzívebbé vált számunkra azáltal, hogy nemzet-társainkkal, családtagjainkkal együtt élhettük át.

Rác Jolán

Mert számomra nem az volt a lényeges, hogy ki, hol, mikor... Kezdem talán ott, hogy végre volt egy alkalom, ahol nem csak szervező, problémamegoldó, mindig kedves papné voltam (persze az is), hanem résztvevő. Mert házas vagyok, van férjem, gyermekeim, nekem is szóltak az előadások, én is részese voltam a játéknak, közösségnek. Bevallom, élveztem.

Blanár Gabriella lelkipásztor el tudta érni azt, hogy a párok játsszanak. Milyen nagy szó, és mennyire hiányzik manapság, hogy merjünk bohócot csinálni magunkból: a gyerekeink, a házastársunk, barátaink előtt! Hoztuk-vittük a lufikat, vezényszóra helyet cseréltünk

egymással, beszélgettünk vadidegenekkel, és közben nagyon jókat nevtünk. Egymáson, és önmagunkon. Aztán azt kellett papírra vetnünk, hogy mi a házastársunk kedvenc étele, színe, könyve stb. Szinte hallani lehetett, ahogy a férfiak törlik a fejüket, hogy az asszonynak mi a kedvenc... Kicszeréltük a papírjainkat, és valaki a szomszéd székről megjegyezte: hatból négyet eltaláltam, az jó, nem?

Az első előadás a családfelelő szerepével foglalkozott. Hátradőltem, hogy most a férjemnek kell nagyon figyelnie, ez ne-

Együtt a betegekért és szeretteikért Újlóton figyelnek egymásra

Február 15-én az újlóti református templom harangjai a betegekért és a szeretteikért is megkondultak.

Az igehirdetés a *Mt 20,30* alapján hangzott, melyben **Sándor Veronika** lelkész bizonyosságot tett arról, hogy még

Kamocsán február 22-én filmvetítéssel egybekötött teadélutánra igyekeztek a házaspárok, mely alkalom Sasák Attila és Sasák Ilona helybeli lelkipásztorok szervezésében került megrendezésre.

Sasák Ilona rövid bevezetővel nyitotta meg a délutánt. Pár mondatban szólt a házasság lényegéről, arról, hogy sajnos, nem mindig a vágyaink szerint való-

Házastársi csendesnap Örösben (Egy nem szokványos beszámoló)

ki szól. Részben igazam is lett, de sok olyan kérdés és gondolat elhangzott,

ami nekem is szólt. „Mikor biztattatok utoljára a férjeteget, hogy legyen bátorsága dönteni? Mikor dicsértétek meg a vezetői képességeit? Mikor veszekedtek utoljára a gyerekek előtt? Mikor ölelted meg?” Elgondolkodtam, és amennyire láttam, mások is. Kisebb csoportokban aztán továbbfolyt a beszélgetés a családon belüli szerepekről, az Isten szerinti házasságról, családi vitákról. Nem voltak kész válaszok, inkább beszélgetés arról, ki hogy oldja meg a mindennapi helyzeteket.

Délután a felismerések előadását hallgattuk, hogy miben teremtett minket kü-

lönözönek a Teremtő. Ebből a különbözőségekből pedig mennyi konfliktus, vicces helyzet, félreértés származik. Ahogy a példákat, szituációkat hallgattam, sokszor gondoltam arra, hogy tényleg, nálunk is, az én férjem is, én is, jé! Mégis, minden különbözőségünk ellenére, Isten ezt így akarta, hogy férfi és nő férj és feleség legyen. Mert így leszünk két félből egy egész.

Jó érzésekkel menten haza, szükség volt erre a napra! A házastársi csendesnap nem párterápia, nem „lelkizés, ami

csak az asszonyoknak való”. Már várom a jövő évi alkalmat, várom az újabb kérdéseket, hogy azon gondolkodjak, azért imádkozzak, hogy jobb feleség legyek. Olyan ez, mint a takarítás: egész éven porszívózunk, töröljük a port, pakolunk, de tavasszal kell egy nagytakarítás. Ablakot pucolunk, kidobjuk, ami már nem kell, kiséperjük az utolsó pókhálót is, élére állítunk mindent azért, hogy rend legyen a házban. Kell ez a csendesnap!

Kiss Otília

lést, szeretettel tett bizonyosságot énekszóval két kislány. Bátran tett hitvallást énekszóval a Remény énekkar is és örömmel fogadtuk az énekkarvezetőnk, **Bartko Judit** fohászát.

Munkálkodjon bennünk Isten Szentlelke, hogy soha ne érezzük magunkat jelentéktelennek; és rátalálva az élet forrására, megérezzük: Isten oldalán ott a béke, ott a nyugalom!

Sándor Veronika

ha megfáradt is a lélek és megviselt is a test, Istennek gondja van ránk!

Hitvallásunk alapjaként Jézust Urunknak, Szabadítónknak valljuk, akinek van hatalma könyörölni rajtunk. Miután imára kulcsolt kézzel kértük az Áldott Orvostól a szenvedéseinkre az enyhü-

Filmvetítés: Szerelempróba

Megünnepezték Kamocsán A Házasság hetét

sul meg, mert az életünk tele van kísértéssel és könnyű elbukni. Elmondta, mennyire fontos, hogy megtanuljuk fel-tétel nélkül elfogadni és szeretni a társunkat, és ugyanennyire lényeges energiát fektetnünk a kapcsolatunkba, éltetni a tüzet. Mert a szeretet tulajdonkép-

pen egy döntés: mi döntjük el, kit ajándékozunk meg vele. Ezt követően megkezdődött a vetítés.

A film elgondolkodtatott férfit és nőt egyaránt: halljuk meg, az Úr szól általa hozzánk, a házasságot tisztelni kell, és érdemes érte küzdeni. **Sukola Kinga**

Egyházvezetői beiktatás. Január 24-én a debreceni Nagytemplomban beiktatták tisztébe Fekete Károlyt, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspökét és Adorján Gusztáv főgondnokot. Az alkalmon jelen volt Fekete Vince főgondnok és Fazekas László püspök is.

Televíziós istentisztelet. Január 25-én Pozsonyban a Testvéregyház templomában került sor a Szlovákiai Egyházak Ökumenikus Tanácsa által szervezett ökumenikus istentiszteletre, amelyet a Szlovák Televízió egyenes adásban közvetített. Egyházunkat Ján Semjan püspökhelyettes képviselte.

Egyházkerületi beiktatás. Január 30-án a dunántúli egyházkerület közgyűlésén Pápan beiktatták a vezetést: a püspök ismét Steinbach József lett, s a főgondnok pedig Huszár Pál. Egyházunk főgondnoka és püspöke is köszöntötte a közgyűlés résztvevőit.

Jótekonysági bál. A tiszántúli egyházkerület a február 6-án Debrecenben tartott jótekonysági báljának teljes bevételét a Rimaszombati Tompa Mihály Református Gimnázium támogatására ajánlotta. Az alkalmon az Erdélyi Egyházkerület képviselői – akik tavaly voltak a megajándékozottak – átadtak egy szimbolikus összeget a TMRG képviselőinek, amit a tavaly támogatásban részesült gimnázium diákjai gyűjtöttek, kifejezve ezzel is az összetartozásunkat.

Koreai látogatás. Február 11-én Komáromban, a Püspöki Hivatalban fogadta Fazekas László püspök és Palcsó Attila külügyi tanácsos a Koreából évi rendszerességgel hozzánk látogató Ammi nevű koreai missziós csoportot, akikkel röviden ismertették egyházunk helyzetét. A csoportot Park Sungkon missziós lelkészünk vezette.

Elnökségi megbeszélés. A Zsinati Elnökség kihelyezett ülést tartott február 13-án Miglécen. Az ülés témái között szerepelt az egyházunk hat évre szóló tervének megbeszélése, az egyes szolgálati ágak elosztása a zsinati elnökség tagjai között, a Zsinat napirendjének előkészítése és más aktuális problémák.

Egyházkerületi beiktatás. Február 14-én egyházunk vezetése jelen volt Beregszászon a kárpátaljai egyház vezetőségének beiktatásán. Püspökké ismét Zán-Fábián Sándort, főgondnokká pedig Nagy Bélát választották. Az igehirdetés szolgálatát Bölcskei Gusztáv rektor, a beiktatást Fekete Károly tiszántúli püspök végezte. Az alkalmon három lelképásztor szentelésére is sor került, akik az igei áldást a jelenlévő püspököktől kapták.

Házasság hete. A Házasság hete alkalmból jubiláló házaspárokat köszöntöt-

tek Marcellházán a református templomban február 15-én az istentisztelet után. A harmincöt, negyven, negyvenöt és hatvanöt éve házasságot kötött párok a Diakonia Reformata nonprofit szervezet közvetítésével ajándékba kapták a Szövetség a Közös Célokért gondozásában megjelent A család könyve című kiadványt, azal a kéréssel, hogy töltsék meg a napló üres oldalait élettörténetükkel.

Rendkívüli egyházmegei közgyűlések. Február 21-én Fazekas László püspök beiktatta tisztébe az Ondava-hernádi Református Egyházmege esperesét, Juraj Breckót és gondnokát, Jan Janovčíkot a tusai gyülekezet templomában. A régi új esperes ezt követően kikérte az esküt az egyházmege további tisztségviselőitől. Február 22-én a nagymihályi egyházmege espereshelyettesének, Erika Dékányovának és gondnokának, Blažej Knežónak a beiktatását végezte egyházunk püspöke. (Az egyházmege esperesének választása még folyamatban van az eddigi sikertelen választás miatt.) Az espereshelyettes ezt követően beiktatta tisztébe az egyházmege további tisztségviselőit. Fekete Vince főgondnok mindkét napon köszöntötte a közgyűlést Egyetemes Egyházunk nevében.

ID. JÁN SEMJAN (1932–2015)

Február 24-én a nagymihályi templomban búcsúztunk id. Ján Semjan református lelképásztortól, aki 1996 és 2002 közt a nagymihályi egyházmege espereseként is szolgált.

Vaszily János missziói lelkész ténykedése idején, mint gimnazista kapta az elhívást, hogy lelkész legyen. Életét legaktívabb szolgálati ideje és idős korának termékeny ösze kapcsán Ungpinkóchoz és Zaharhoz kötötte Isten.

A temetésen Fazekas László püspök emlékeztetett: az idős Simeon mikor meglátta a gyermek Jézust, elment békességgel, mert megtalálta a megváltást. A gyászolókhöz vigasztalással szólt Erika Dékányová espereshelyettes, Juraj Brecko esperes, Marián Hamari lelképásztor valamint Anna Gederová gondnok is.

A temetésen sokan voltak jelen a két szlovák egyházmege gyülekezeteiből, valamint búcsúzott Erdélyi Géza nyugalmazott püspök és Molnár Sándor zsinati főtanácsos is. „A mi segítségünk az Úr nevében van” (Zsolt 124,8a).

Juraj Gajdošoci

Az MRE Zsinata. Február 25-én Fekete Vince főgondnok és Fazekas László püspök részt vett Budapesten a Magyarországi Református Egyház alakuló Zsinatának ülésén, amelyen megválasztották a Zsinat új elnökeit. A következő ciklusban Bogárdi Szabó István dunamelléki püspök lett a Zsinat lelkészi elnöke, Huszár Pál dunántúli főgondnok pedig a Zsinat világi elnöke. A Zsinat lelkészi alelnöke Fekete Károly tiszántúli püspök, világi alelnöke Ábrám Tibor tiszáninneri főgondnok lett.

Zsinati ülés. Egyházunk IX. Zsinata első ülése (a Zsinati Elnökség tagjainak beiktatásával még januárban elkezdődött, de elnapolták), február 28-án Rimaszombatban folytatódott.

A Pátria rádió református műsorai:

Április 5-én, húsvétvasárnap 11 óra-kor istentisztelet közvetítésére kerül sor a csilizpatasi református templomból. Igét hirdet Misák Alica lelképásztor.

Április 12-én, 7.05-kor a Világosságban Szénási Szilárd esperes, martosi lelképásztor a gonosz szőlőmunkások példázatát magyarázza.

Április 26-án, 7.05-kor a Világosságban Tirpák István bési lelképásztor Jézus hatalmáról szól a hallgatókhoz.

A Világosság másnapi (hétfői) ismétlésének kezdési időpontja: 13.05.

(A műsor a közvetítést követő naptól meghallgatható a Sola rádió honlapján is: <http://refradio.eu/radio/sola/>)

Szerkesztő-műsorvezető: Iski Ibolya

KÁLVINISTA SZEMLE

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház hivatalos lapja. A kiadó címe: Jókai u. 34., 945 01 Komárno.

Cégbejegyzési szám: 00179191

Megjelenik havonta.

Főszerkesztő: Fazekas László

Szerkesztő: Kis Lucia

Titkár és lapterjesztő: Kis Lucia

Előfizethető a református lelkészi hivatalokban és a szerkesztőség címén.

Előfizetési díj: egy (kalendáriumi) évre 4,20 euró.

A lapterjesztést a szerkesztőség végzi: 930 10 Dolný Štál (Alistál) 386.

E-mail: ksz@reformata.sk

Telefon: 031/55 90 141 (egyben fax és üzenetrögzítő is)

A kéziratokat nem őrzük meg, nem küldjük vissza, rövidítésük és szerkesztésük jogát fenntartjuk.

Nyomdai előkészítés: Kis Lukács

Nyomja: Reproffset, Dunaszerdahely

ISSN: 1335-7298

Nyilvántartási szám: EV 3628/09